

NECESITATEA DIAGNOSTICULUI SOCIETAL ACUM ȘI ÎN ANII CE VIN - 10 TENDINȚE

Dr. Emilian M. Dobrescu, Dr. Andrei Kozma

Abstract: The work is a beginning of one research and study of the vast field of the societal diagnosis, setting out for this purpose 10 trends that are shaping now and in the years that will come and are supposed to mark the plenary life on Earth. The authors discuss issues such as: entrepreneurs – great job creators, national wealth of the world's states, announced power changes, Era of money and Era of credit.

General themes are discussed in the paper, such as: climate change, demographic forecasts and the new global order of 2030 together with particular aspects of studies on: the happiest people in the world, the richest people in the world – are also being analyzed without omitting in the end a current theme, namely violence and organized crime.

Compared to the social diagnosis, which implies the establishment of the social development coefficient or social development coefficient, the social diagnosis is not defined as such; the authors asserting that the two forms of diagnosis are quasi-identical.

Keywords: societal diagnosis, new world order, social development

Dacă diagnosticul social presupune stabilirea gradului sau coeficientului de dezvoltare socială, de sociabilitate, în vederea elaborării și aplicării strategiilor de integrare socială și comunitară (Gherguț, 2013, 23), diagnosticul societal nu este definit ca atare. Noi apreciem că cele două forme de diagnostic sunt cvasi-identice.

Prezentăm mai jos, ca un început al cercetării și studierii domeniului vast al diagnosticului societal, 10 tendințe care se profilează acum și în anii ce vin și care ne vor marca plenar existența pe Terra:

1. Antreprenorii - marii creatori de locuri de muncă

Antreprenorii reprezintă principala sursă de noi locuri de muncă, 47% dintre aceștia planificând creșterea numărului de angajați conform studiului „*EY Global job creation and youth entrepreneurship survey 2015*” (Barza, 2015). Studiul a fost realizat online în martie 2015 pe baza unui eșantion de antreprenori și tineri din 13 țări ale lumii, precum și prin intermediul informațiilor primite de la 201 antreprenori participanți în competiția „*EY Entrepreneur Of The Year*”. Rezultatele se bazează pe răspunsurile oferite de 2.345 de antreprenori și 2.807 de tineri din Germania, China, India, Franța, Brazilia, Japonia, Australia, Canada, Marea Britanie, Statele Unite, Africa sub-sahariană, Mexic, precum și țările din Orientul Mijlociu și Africa de Nord (M.E.N.A.).

Studiul analizează impactul pe care antreprenoriatul îl are asupra pieței muncii și cuprinde răspunsurile a 2.345 de antreprenori privind planurile legate de creșterea forței de

muncă. În cadrul studiului au fost chestionați și 2.807 de tineri în legătură cu ambițiile lor antreprenoriale, iar rezultatul arată că 2/3 dintre tineri (65%) doresc să devină antreprenori pe parcursul carierei.

Din cei 65%, 27% intenționează să facă asta imediat, iar 38% după ce vor lucra o vreme pentru un angajator. Un tânăr din patru (25%) a început deja să-și schițeze un plan de afaceri.

Tinerii români reflectă tendința de la nivel global. Astfel, conform studiului „*Barometrul educației și culturii antreprenoriale*”, realizat de EY în România la sfârșitul anului 2014, studenții își doresc într-o proporție majoritară (52%) să înceapă o afacere în următorii ani. 86% dintre ei sunt dispuși să-și asume riscuri pentru a deveni antreprenori, iar 57% ar prefera să fie antreprenori și nu manageri într-o companie.

Este de remarcat că, la nivel global, tinerii cu ambiții antreprenoriale pun cel mai mare preț pe îndrumările și sprijinul primit din partea antreprenorilor maturi. Stagiile de practică în companii antreprenoriale și mentoratul primit din partea antreprenorilor de succes sunt văzute drept cele mai eficiente modalități de învățare și înțelegere a antreprenoriatului (39%). Tinerii antreprenori sunt mai dispuși să angajeze personal din afara țării față de întreprinzătorii maturi, 69% dintre cei cu vârsta sub 35 de ani așteptându-se să lanseze oferte de muncă la nivel global în 2015.

În topul obstacolelor în realizarea propriilor idei de afaceri, tinerii indică lipsa accesului la finanțare și factorii economici negativi (43% dintre respondenți). Alte bariere sunt concurența (25%) și lipsa de încredere în sine (25%). Pentru tinerii români obstacolele sunt lipsa capitalului de pornire a afacerii, teama de eșec, precum și situația economică incertă.

Studiul arată și țările în care antreprenorii au cea mai mare încredere în evoluția economiei. În timp ce 47% dintre antreprenori se așteaptă la nivel global, la creșterea numărului de salariați în companiile lor, procentul crește la 77% în rândul celor care au concurat în cadrul programului „*EY Entrepreneur Of The Year*”. Conform studiului, antreprenorii sunt optimiști în privința direcției economiei, 71% dintre ei având încredere în evoluția pieței interne, iar 66% în evoluția economiei globale.

Există și diferențe de percepție: în China (95%), India (90%) și țările din M.E.N.A. (90% dintre respondenți) au cea mai mare încredere în economia globală, în timp ce în Franța (52% dintre respondenți), Australia (51%) și Japonia (49%) afirmă un grad mic de încredere în economia globală, răspunsurile lor reflectând condițiile economice din respectivele zone geografice. Deși optimiști, antreprenorii sunt conștienți de riscurile existente, menționând modificarea condițiilor pieței în care activează ca principala amenințare la adresa afacerilor (31%) și indicând instabilitatea de la nivel global ca un pericol potențial la adresa afacerilor lor.

Antreprenorii privesc tot mai mult dincolo de granițele țării lor pentru angajări. Piețele emergente vor avea cea mai mare creștere de personal, iar cei recrutați din afara

pieței interne vor proveni cel mai probabil din China (68%), India (63%) și țările M.E.N.A. (62%). Sectoarele economice cu cea mai mare probabilitate de a face angajări în afara granițelor, în anul 2016, sunt energia regenerabilă (75%) și biotehnologia/industria farmaceutică (74%), în timp ce serviciile profesionale (26%), transporturile și turismul (15%) sunt sectoarele în care această probabilitate este cea mai mică.

2. Avuția națională a statelor lumii

La începutul anului 2011, Banca Mondială a publicat o serie de analize care măsoară averea statelor, cât de bogate sunt cele 150 state din lume care au oferit date pentru a fi analizate. Conform acestor analize, Statele Unite dețin 30,7% din avuția totală la nivel global, ceva mai puțin decât ponderea P.I.B.-ului american în cel al lumii (care era 28% în 2005). Bogăția națională a României era evaluată în anul 2005 la 1.750 miliarde de dolari, ceea ce înseamnă 0,25% din averea la nivel mondial.

Capitalul intangibil este cea mai valoroasă componentă a averii globale, în valoare estimată la 541.505 miliarde de dolari, adică trei sferturi din avuția lumii. În această categorie intră inovația, diferitele mărci de bunuri și servicii, brevetele, dar și capitalul uman. Cu alte cuvinte, cel mai de preț lucru la nivel mondial este creierul nostru, care stă la baza inovației și mai puțin resursele pământului.

Și în țara noastră, așa-numitele „*active intangibile*” reprezintă cel mai valoros capital românesc. România are active intangibile de 1.276 de miliarde de dolari sau 73% din avuția totală a țării noastre. Ne aflăm pe locul 38 în lume din această perspectivă. Prin comparație, bogăția națională generată de capitalul natural este de 196 miliarde dolari, adică locul 46 la nivel global, ceea ce reprezintă 0,45% din totalul lumii. În România culturile agricole au valoarea anuală de 53 de miliarde de dolari (locul 32 în lume, adică; 0,42% din bogăția mondială în acest sector; creșterea animalelor și produsele specifice generează anual o avuție națională de 73,7 miliarde de dolari (locul 20 în lume sau 1,36% din averea globală).

În domeniul energetic, România nu are o avere deosebită: avuția națională în petrol este de 13,6 miliarde de dolari, la prețurile din anul 2005 (locul 39 în lume sau 0,14% din bogăția mondială în acest sector); gazele naturale ale României valorau în 2005, 35,6 miliarde de dolari (locul 26 în lume; 0,7% din avuția mondială). Remarcăm că agricultura aduce o contribuție mult mai mare la bogăția României decât resursele energetice, dar și că valoarea gazelor naturale este mult mai mare decât cea a petrolului.

3. Cei mai bogați oameni din lume

Cei mai bogați 1% dintre oameni vor deține o parte mai mare din averea globală decât restul de 99% începând din anul 2016, se arată într-un raport al organizației Oxfam, publicat pe 15 ianuarie 2015, înainte de întâlnirea anuală din 21-24 ianuarie 2015 a Forumului Economic Mondial de la Davos, Elveția (Mediafax, 2015, 19 ianuarie).

„Nivelul inegalității globale este uimitor. În pofida problemelor care apar pe agenda globală, diferența dintre cei mai bogați oameni și restul se mărește”, a afirmat Winnie Byanyima, director executiv al Oxfam. Astfel, averea celor mai bogați oameni din lume va depăși 50% din averea globală. În anul 2014, cei mai importanți miliardari ai lumii dețineau 48% din averea mondială, în creștere față de anul 2009, când această cotă se situa la 44%.

O cincime dintre cei mai bogați oameni la nivel global „au afaceri în sectoarele financiar și de asigurări”, averea acestora avansând cu 11% în anul 2014. Miliardarii din domeniile farmaceutic și îngrijirea sănătății au avut chiar mai mult de câștigat în 2014, activele acestora urcând cu 47% față de anul precedent. Studiul Oxfam se bazează pe datele furnizate de Credit Suisse și de Forbes.

4. Cei mai fericiți oameni din lume

Un studiu realizat de WIN/Gallup International pentru finalul anului 2014 arată că 70% dintre subiecți sunt mai fericiți, ceea ce înseamnă o creștere cu 10% față de anul 2013 (Independent.co.uk, preluat de Mediafax și www.rol.ro).

Studiul a fost realizat pe un eșantion de 64 mii persoane din 65 de țări, dintre care doar 6% s-au declarat nefericite, în comparație cu anul 2013, când au fost nefericiți doar 12% dintre cei chestionați. În schimb, procentul persoanelor care nu se simt nici ferice, nici nefericite a rămas asemănător: 23%, față de 26% în 2013.

Studiul a mai arătat că persoanele care locuiesc în țări subdezvoltate sunt mult mai ferice decât cele care trăiesc în state dezvoltate. Astfel, a rezultat că Africa este cea mai fericită regiune, cu 83% din cetățeni fericiți, urmată de Asia, cu 77% din cetățeni care sunt fericiți. Fiji este țara în care oamenii sunt cei mai fericiți – 93% dintre persoanele chestionate din Fiji au spus că sunt ferice sau foarte ferice. Pe locul al doilea, se situează Columbia, cu 90%, urmată de Nigeria, cu 89%, pe locul al treilea. Arabia Saudită ocupă poziția a patra – cu 87%, urmată de Filipine – cu 86%.

La nivel european, Grecia este țara în care locuitorii se simt foarte nefericiți, doar 25% dintre cei chestionați declarând că sunt fericiți. Irak este la nivel global, țara în care oamenii sunt cei mai nefericiți, doar 31% dintre participanții la studiu spunând că se simt fericiți. Pe ultimele poziții ale acestui clasament se află Bulgaria – cu 32% persoane ferice, Hong Kong – 39% persoane ferice, urmată de Italia, România și Serbia – cu câte 41% persoane ferice.

În general, 53% din persoanele chestionate au fost de părere că anul 2015 va fi un an mai bun decât 2014, Africa (cu 75%) și Asia (cu 63%) fiind regiunile cu populația cea mai optimistă în ceea ce privește evoluțiile din 2015.

5. Era banilor și Era creditului

Credit booms gone bust: monetary policy, leverage cycles and financial crises, 1870-2008 este un studiu realizat de M. Schularick și A. Taylor pentru National Bureau

of Economic Research (N.B.E.R.) din S.U.A. (www.Economica.net). Cercetând perioada analizată, autorii descoperă creșterea intervenționismului, a reglementărilor, a activismului monetar-fiscal după Al Doilea Război Mondial din secolul trecut, ceea ce a afectat negativ funcționarea economiei. De asemenea, pot fi definite două perioade distincte de capitalism: 1) *The Age of Money*. În acea epocă (până la Marea Depresiune din anii 1928-1933), creșterea masei monetare și creșterea creditului erau unul și același lucru; 2) Astăzi trăim într-o altă lume, *The Age of Credit*, unde inovația financiară a permis separarea creditului de masa monetară, rezultând o expansiune fără precedent a creditului. Creditul și activele bancare au crescut rapid după Acordurile de la Bretton Woods (S.U.A., septembrie 1944) în cele 14 țări analizate de autorii studiului.

Astfel, crizele financiare de dinainte de Al Doilea Război Mondial erau asociate cu perioade de deflație pronunțată și stagnarea creșterii masei monetare. Crizele financiare postbelice au fost însoțite de creșterea inflației, datorită răspunsului activ al politicii monetare, după cum o dovedește expansiunea masei monetare. Modalitatea de realocare a poverii datoriei este total diferită în cele două perioade (în trecut, datornicii erau „lichidați”, iar creditorii neatenți suportau pagubele; acum, creditorii sunt „too big to fail”, iar creditele neperformante sunt suportate de contribuabili, prin preluarea de facto la datoria publică). În consecință, reducerea îndatorării sectorului financiar a fost evitată, iar expansiunea creditului a continuat cu putere, Omenirea intrând într-o eră a hazardului moral.

6. Noua ordine mondială din 2030

Președintele Kazahstanului, Nursultan Nazarbaev, a propus din anul 2011, înființarea Forumului Mondial G-Global, pe baza a cinci principii după care ar trebui să se ghideze Omenirea (Agerpres, 2012, 23 mai): 1. să dorim și să avem evoluție, nu revoluție. Cele mai multe revoluții au fost organizate în secolul trecut; 2. să căutăm egalitatea și consensul; 3. să dăm dovadă de toleranță globală și încredere; 4. să lucrăm pentru transparență globală; 5. viitorul aparține multipolarității constructive.

Formatele actuale de forumuri globale, G-20 și G-8 demonstrează ineficiență: nici măcar nu a început discutarea unui plan anticriză mondial. Participanții trebuie să fie mult mai mulți, pentru a căuta împreună soluții anticriză pentru lume.

În viziunea lui Nazarbaev, terenul de lucru al G-Global ar trebui să fie Forumul Economic de la Astana (A.E.F.). Pe site-ul A.E.F. a fost creat deja un compartiment corespunzător, unde utilizatorii discută diverse probleme economice. De asemenea, liderul kazah a propus înființarea unei noi valute mondiale, ca o contrapondere la sistemul existent, dominat de dolarul american. Nazarbaev dorește ca noua valută să devină bază pentru „*bogăția mondială în creștere*”, care la rândul său va deveni forța motrice a noii lumi.

La jumătatea lunii aprilie 2013, președintele Băncii Mondiale (B.M.), Jim Yong Kim, afirma că obiectivul său major este eliminarea sărăciei extreme pe plan mondial la orizontul anului 2030.

Clasamentul celor mai puternice 20 de economii va suferi modificări semnificative până în anul 2030, potrivit proiecțiilor macroeconomice ale Departamentului American de Agricultură, publicate de Bloomberg și preluate de Business Standard pe 13 aprilie 2015. S.U.A. nu vor mai fi lider economic global, cu un Produs Intern Brut (P.I.B.) estimat la 24,8 trilioane de dolari, față de nivelul de 16,8 trilioane de dolari estimat pentru 2015; dacă în 2006 economia S.U.A. reprezenta 25% din economia globală, în 2015 procentul va coborî la 23%, urmând ca în 2030 să ajungă la 20%.

China va depăși Statele Unite devenind cea mai mare economie la nivel global, ca urmare a triplării Produsului ei Intern Brut (P.I.B.), de la 10 trilioane de dolari în anul 2015, la peste 30 trilioane de dolari până în 2030.

Ocupanta locului 8 în anul 2015, India va depăși Brazilia, Marea Britanie, Franța, Germania și Japonia, urmând să ajungă pe locul 3 în topul celor mai mari economii în 2030. În următorii 15 ani, această țară va avea cea mai numeroasă forță de muncă din lume și una dintre cele mai tinere. Alte țări nu vor fi însă la fel de norocoase, în special cele cu economii dezvoltate. Japonia, care a avut o creștere economică galopantă până la începutul anilor '90 ai secolului trecut, a trecut deja prin 25 de ani de stagnare și, cel mai probabil, nu va înregistra creșteri economice semnificative în următorii 15 ani. Ca urmare, Japonia va coborî pe locul 4 în clasamentul celor mai puternice economii până în anul 2030, conform estimărilor americane. Germania, Franța și Italia vor ocupa pozițiile 5-7 în clasament. Autorii prognozei au omis să specifice pe ce loc va fi Marea Britanie în primele 20 de economii ale planetei în 2030. În clasamentul total, Jamaica va pierde cel mai mult teren, coborând de pe locul 13 pe locul 136. Țările cu cel mai mare avans, precum Uganda – care va urca de pe 91 până pe 18, vor proveni din Africa și Asia de Vest.

7. Previziuni demografice

Populația planetei care în prezent a depășit 7 miliarde persoane, va ajunge până la 9 miliarde în anul 2041, potrivit unei prognoze a O.N.U. (www.EurActiv.com).

8 miliarde de oameni vor fi, conform acestei prognoze în anul 2023 și 10 miliarde după 2081, dacă actualele tendințe demo-economice se vor menține. Pe termen lung însă, nicio prognoză nu se realizează întocmai, fiindcă întotdeauna intervin factori care nu au fost luați în seamă la elaborarea ei.

Creșterea populației va avea loc în special, în țările extrem de fertile din Africa, Asia, Oceania și America Latină, conform datelor O.N.U. Cercetătorii au avertizat însă că o nesemnificativă variație în fertilitate ar putea conduce la schimbări majore în prognoză, potrivit reexaminărilor realizate de Departamentul pe probleme economice și sociale al O.N.U. O mică scădere a fertilității, cauzată de pierderi însemnate de vieți omenești sau de factori educaționali, ar provoca diferențe față de prognoza realizată.

Speranța medie de viață la nivel global va crește de la 68 de ani la 81 de ani până în anii 2095-2100, în special în contextul descoperirii unor tratamente mai bune pentru

SIDA, care ar reduce numărul de decese timpurii în Africa.

8. Schimbările climatice

Acordul încheiat la Conferința O.N.U. privind schimbările climatice de la Durban (Africa de Sud) chiar înainte de Crăciunul anului 2011 a însemnat trecerea într-o etapă nouă a strategiilor internaționale de abordare a schimbărilor climatice și a stabilit un cadru clar pentru acțiunile viitoare care vor implica aproximativ 200 de țări (Revista *Mediul pentru europeni*, 2012, nr. 46, 1 mai, 4-5).

Încă de la început, Uniunea Europeană și-a precizat în mod clar dorința de a încheia un acord ambițios la Durban. Simpla implementare a deciziilor luate anterior în cadrul summiturilor de la Copenhaga și Cancún în 2009, respectiv 2010, nu a fost de ajuns. Jucând un rol esențial în negocierile îndelungate, U.E. și-a atins obiectivul-cheie de încheiere a unui acord pentru dezvoltarea unui cadru legal care se aplică unui număr de cinci ori mai mare de țări decât acordul anterior, Protocolul de la Kyoto.

Comentând asupra rezultatului, ex-comisarul U.E. pentru politici climatice, Connie Hedegaard, a afirmat: „*Nu ne vom asuma o nouă perioadă de angajament a Protocolului de la Kyoto fără a avea în schimb un plan de acțiune viitor în care să fie implicate toate țările. Acolo unde Protocolul de la Kyoto împarte lumea în două categorii, vom avea un sistem care să reflecte realitatea unei lumi actuale aflate într-o interdependență reciprocă*”.

Pe termen scurt, s-au stabilit ultimele detalii ale Protocolului de la Kyoto, care a acționat ca o punte spre noul regim privind politicile climatice, astfel încât noua perioadă de angajament începe la 1 ianuarie 2013, atunci când a expirat perioada inclusă în Protocolul de la Kyoto. U.E. va încerca să reducă mai mult emisiile de noxe crescând obiectivul existent de la 20 la 30%. Perioada Acordului de la Durban se va încheia în anul 2020, când ar intra în vigoare un nou acord privind schimbările climatice.

Un alt aspect vizează soarta a 10 milioane de credite de emisii în temeiul Protocolului de la Kyoto neutilizate (A.A.U.) – cote pentru surplusul de emisii deținute de țări precum Rusia, Ucraina și unele state membre ale U.E. din Europa Centrală și de Est, a căror producție industrială, și prin urmare ale căror emisii, au fost mult mai mici decât s-a anticipat în momentul stabilirii obiectivelor în anul 1997. În timp ce unii susțin posibilitatea vinderii sau a tranzacționării A.A.U. de către deținătorii acestora, alții afirmă că o astfel de soluție nu ar contribui la reducerea nivelurilor de emisii. De asemenea, este necesară adoptarea unor noi norme de contabilizare a emisiilor provenite din exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură.

Pe termen lung, atenția se va concentra asupra pachetului Durban, al cărui punct central a fost lansarea unui proces cunoscut sub denumirea de „*Platforma de la Durban pentru Acțiune Consolidată*”. Aceasta va contribui la dezvoltarea unui cadru obligatoriu din punct de vedere juridic, care se va aplica tuturor celor 195 de părți la Convenția Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice. Acest cadru trebuie adoptat

până la finalul anului 2015 și implementat începând din 2016.

În prima etapă, Protocolul de la Kyoto a stabilit angajamente de reducere a emisiilor pentru mai puțin de 40 de părți și a acoperit cel mult 30% din emisiile globale. Având în vedere opoziția Rusiei, Japoniei și a Canadei față de orice angajament în a doua perioadă, acoperirea globală se va reduce în mod semnificativ la aproximativ 15-16%, din care U.E. îi revin doar 11%. Acesta este motivul pentru care noul cadru de la Durban, care include toate economiile principale ale lumii, este atât de necesar. Acest fapt garantează pentru prima dată necesitatea ca toate țările – dezvoltate sau în curs de dezvoltare – să respecte în egală măsură, angajamentul de reducere sau limitare a emisiilor de noxe. Țările în curs de dezvoltare emit deja o cantitate mai mare de gaze cu efect de seră decât cele dezvoltate și se estimează că până în anul 2020 acestea vor fi responsabile pentru aproximativ două treimi din emisiile globale.

În ceea ce privește inițiativa U.E. și a Alianței Micilor State Insulare (A.O.S.I.S.), se vor depune eforturi pentru eliminarea „*divergențelor*” dintre state referitoare la angajamentele actuale în materie de reducere a emisiilor până în anul 2020, precum și pentru îndeplinirea obiectivului de menținere a încălzirii globale sub 2 grade Celsius față de nivelul preindustrial.

Conferința de la Durban a lansat *Fondul Ecologic pentru Climă*, care grupează principalele modalități de distribuire a celor 100 milioane de dolari pe care țările dezvoltate s-au angajat să îi mobilizeze până în anul 2020 în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de reducere a emisiilor. Germania s-a angajat să contribuie la Fondul Ecologic cu 40 milioane euro, iar Danemarca cu 15 milioane euro; vor fi luate în considerare schimbările climatice legate de agricultură, iar un nou mecanism de piață va fi stabilit pentru consolidarea rentabilității măsurilor de reducere a emisiilor în sectoarele agricole.

Uniunea Europeană vizează dezvoltarea ulterioară a alianțelor stabilite la Durban cu țările cel mai puțin dezvoltate, într-o coaliție în care toate părțile sunt dedicate unor eforturi concrete, din dorința atingerii unor obiective superioare în ceea ce privește măsurile de atenuare a schimbărilor climatice. După cum a precizat ex-comisarul Connie Hedegaard, U.E. nu intenționează să stea deoparte și să aștepte ca lucrurile să se rezolve de la sine. Între timp, aceasta va continua să contribuie la dezvoltarea energiilor regenerabile și a eficienței energetice și să exploreze modalități inteligente de tarifare pentru o reducere suplimentară a emisiilor.

9. Schimbări de putere anunțate

P.I.B.-ul combinat al statelor din G7 va fi devansat de cel al primelor șapte mari piețe emergente până în anul 2032, în condițiile în care criza financiară accelerează transferul de putere la nivelul economiei mondiale, potrivit companiei de consultanță PricewaterhouseCoopers (Bloomberg, preluat de Mediafax, 2012, 11 ianuarie). China va

depăși în același an Statele Unite, devenind cea mai mare economie din lume, se arată în același raport.

Statele emergente au scos lumea din recesiunea provocată de criza bancară din țările dezvoltate, iar economia Chinei a trecut în 2010 pe locul al doilea la nivel mondial, înaintea Japoniei. Această nouă dominație a Chinei și Indiei, cu populațiile lor numeroase, reprezintă o revenire la normele istorice anterioare revoluției industriale din secolele XVIII și XIX. Revoluția industrială a conferit putere economică Europei Occidentale și Statelor Unite, dar acest transfer temporar este pe cale să fie inversat către statele emergente.

În anul 2009, P.I.B.-ul combinat al celor șapte state emergente analizate, respectiv China, India, Brazilia, Rusia, Indonezia, Mexic și Turcia (E7), a fost echivalentul a 35% din P.I.B.-ul G7. Până în anul 2020, această pondere va ajunge la circa 70% din P.I.B.-ul G7, iar până în 2050, ponderea E7 va fi cu 64% mai mare decât a G7, potrivit raportului. În anul 2032, economia Braziliei va deveni mai mare decât cea a Germaniei, în timp ce India va eclipsa Japonia în 2028.

Creșterea rapidă a piețelor de consum din marile economii emergente, asociată cu dezvoltarea rapidă a clasei de mijloc vor furniza noi oportunități pentru companiile occidentale. Concentrarea marilor companii pe piețe din America de Nord și Europa Occidentală va fi din ce în ce mai redusă.

10. Violența și crima organizată

Crima organizată din Asia de Est și Pacific generează o cifră de afaceri de aproape 90 de miliarde de dolari (69 de miliarde de euro) în fiecare an pe baza diverselor activități de trafic (bunuri contrafăcute, droguri, ființe umane sau animale), potrivit unui Raport O.N.U., intitulat „*Crima organizată transfrontalieră în Asia de Est și în Pacific: evaluarea pericolului*” (Mureșan, 2013).

Falsificarea de bunuri este cea mai lucrativă afacere, cu 24,4 miliarde de dolari venituri anuale, lemnul de contrabandă cu 17 miliarde, heroina cu 16,3 miliarde și metamfetaminele cu 5 miliarde. Urmează medicamentele de contrabandă, piața neagră a componentelor electronice menită să evite reciclarea oficială (3,75 miliarde de dolari) și comerțul ilegal cu specii de animale protejate (2,5 miliarde). Asistența în vederea traversării ilegale a frontierei și traficul cu femei în scop de prostituție reprezintă, de asemenea, sute de milioane de dolari anual.

Potrivit lui Sandeep Chawla, director adjunct al Biroului Națiunilor Unite împotriva Drogurilor și a Crimei (O.N.U.D.C.), consumul de heroină este într-o creștere constantă în regiune. Chinezii sunt principalii consumatori, iar birmanii sunt cei mai importanți producători. „*Myanmar-ul este principala sursă de opiacee în Asia de Sud-Est. Este nevoie să facem ceva pentru a răspunde producției de opiacee din Myanmar, este foarte important pentru zonă*”, a subliniat el. Jeremy Douglas, reprezentant regional al O.N.U.D.C., insistă asupra pericolelor pentru sănătate ce decurg din traficul de droguri: „*între o treime și 90 la*

sută din tratamentele antimalarie controlate în Asia de Sud-Est provin din contrabandă”, din China și India, având drept consecință o mortalitate anormală în rândul beneficiarilor și dezvoltarea unor tulpini rezistente la tratament, a explicat acesta.

La începutul lunii noiembrie 2014, Roma a găzduit un summit al laureaților Premiului Nobel pentru Pace, dedicat fostului președinte sud african Nelson Mandela (Agerpres, preluat de Zaman, 2014, 7). Capitala Italiei a găzduit a noua reuniune de acest fel, organizată începând din anul 1999, la inițiativa Fundației Gorbaciov. Obiectivul a fost același ca și la edițiile anterioare – de a construi o lume fără violență.

Printre cei 12 laureați Nobel pentru Pace care se află în viață au participat arhiepiscopul Desmond Tutu – erou al luptei anti-apartheid din Republica Sud Africană, Jose Ramos Horta – fost președinte al Timorului Oriental, Shirin Ebadi – avocată iraniană, Tawakkul Karman – jurnalistă yemenită, Lech Walesa – fost președinte al Poloniei, Dalai Lama – liderul religios al Tibetului și Mihail Gorbaciov – fost președinte al fostei U.R.S.S. Nu cunoaștem nici un comunicat de presă care să fi fost dat publicității după summitul laureaților Nobel pentru Pace.

Bibliografie

- Barza, V., 2015, *În ce țări se găsesc cei mai optimiști antreprenori și câți dintre ei vor să facă angajări – studiu*, 5 iunie 2015, orele 09:15.
- Gherguț, A., 2013, *Sinteze de psihopedagogie specială*, ediția a III-a, Polirom, Iași.
- Mureșan, B., 2013, *Crima organizată generează anual 90 de miliarde de dolari în Asia de Est și Pacific*, sursa Agerpres, 16 aprilie.
- Revista *Mediul pentru europeni*, nr. 46, 2012, 1 mai, 4-5.

Surse Internet:

- Agerpres, preluat de Zaman, 23 mai 2012; 15-31 decembrie 2014.
- Bloomberg, preluat de Mediafax, 11 ianuarie 2012.
- www.Economica.net, vizitat pe 22 ianuarie 2015, orele 07:32.
- www.EurActiv.com, vizitat pe 4 mai, 2011, orele 18:37.
- Independent.co.uk, preluat de Mediafax și www.rol.ro, vizitat pe 4 ianuarie 2015, orele 07:00.
- Mediafax, vizitat pe 19 ianuarie 2015, orele 11:42.